

กระทู้ถามที่ ๐๘๔

สภาผู้แทนราษฎร

๒๘ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง มาตรการให้ความร่วมมือการปราบปรามการค้าการร้ายสากล

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้
ขณะนี้การแพร่กระจายและการรุกรานของการก่อการร้ายได้มีการขยายวงกว้างออกไปทั่วโลก
จึงทำให้มีสมาชิกสหประชาชาติต้องมีการร่วมมือและร่วมกันกำหนดมาตรการเพื่อปราบปรามการค้าการร้าย
ดังกล่าวขึ้น จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายในการรักษาความลับและความมั่นคงของประเทศอย่างไร ขอทราบ
รายละเอียด

๒. รัฐบาลมีมาตรการให้ความร่วมมือกับสมาชิกสหประชาชาติในการปราบปรามการค้าการร้าย
ในประเทศไทย และในแถบภูมิภาคใกล้เคียงอย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในที่ประชุมสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

จตุ ไรฤกษ์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

จังหวัดพิษณุโลก

คำตอบกระทู้ถามที่ ๐๘๔

ของ นายจตุร ไรกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก
เรื่อง มาตรการความร่วมมือการปราบปรามการค้าการร้ายสากล

ข้าพเจ้า นายพนพล ปัทมะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ขอตอบกระทู้ถามของ
ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรตินี้ ดังนี้

๑. รัฐบาลมีมาตรการในการรักษาความลับและความมั่นคงของประเทศอย่างไร ขอทราบ
รายละเอียด

คำตอบ

รัฐบาลดำเนินมาตรการรักษาความลับของทางราชการตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ระเบียบ
ดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับการกำหนดชั้นความลับ (ปกปิด ลับ ลับมาก ลับที่สุด) การรักษาความปลอดภัย
เกี่ยวกับบุคคล (การตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการ การอบรม เรื่อง
ความปลอดภัย ฯลฯ) เอกสาร (การทะเบียน จัดทำ แจกจ่าย สำเนา แปร ยืม จัดส่ง เก็บรักษาทำลาย
เปิดเผยเอกสารลับ ฯลฯ) สถานที่ (การสำรวจตรวจสอบ การวางแผนรักษาความปลอดภัย ฯลฯ)
การประชุมลับ (การกำหนดพื้นที่ การตรวจทางเทคนิค การแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน ฯลฯ)
และการปฏิบัติเมื่อเกิดการละเมิดการรักษาความปลอดภัย (ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา เจ้าของเรื่อง
หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ)

รัฐบาลดำเนินมาตรการรักษาความมั่นคงของประเทศตามกรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ ซึ่งสภาความมั่นคงแห่งชาติได้จัดทำขึ้น นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ
ฉบับปัจจุบันนี้ประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญสองส่วน ได้แก่

๑. นโยบายความมั่นคงเฉพาะหน้า ซึ่งมีสาระสำคัญสองส่วนคือ (๑.๑) การสร้างความเชื่อมั่น
กับสาธารณชนและประชาคมระหว่างประเทศ กับ (๑.๒) การลดการใช้ความรุนแรงในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ด้วยการพัฒนาสันติวิธีและความร่วมมือของกลุ่มพลังวัฒนธรรม และ

๒. นโยบายความมั่นคงระยะ ๕ ปี ซึ่งครอบคลุมประเด็นความมั่นคงในมิติต่าง ๆ อาทิ การเสริมสร้างจิตสำนึกจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศและระดับชุมชน การสร้างดุลยภาพระหว่างการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองสิทธิเหนือทรัพยากรธรรมชาติ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพในการป้องกันประเทศ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ การจัดการกับปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ การเสริมสร้างสถานะแวดล้อมที่สงบสันติในการอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในมิติความมั่นคง เป็นต้น

ในส่วนของกระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ในนโยบายความมั่นคงแห่งชาติฉบับปัจจุบัน อาทิ

๑. พัฒนาการใช้สันติวิธีและความร่วมมือของกลุ่มพลังวัฒนธรรมเพื่อลดการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ข้อ ๒ ของนโยบายเฉพาะหน้า) โดยเพิ่มระดับและความต่อเนื่องของการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศโลกมุสลิมทั้งในระดับเจ้าหน้าที่และในระดับผู้บริหาร โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับมาเลเซีย อินโดนีเซีย และองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญของโลกอิสลาม อาทิ องค์การการประชุมอิสลาม เพื่อป้องกันการยกระดับปัญหาภาคใต้ให้กลายเป็นประเด็นสากล และเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ตลอดจนแสวงหาความร่วมมือในการจัดการกับปัญหารวมทั้งศึกษาปัจจัยสำเร็จ อุปสรรค และข้อจำกัดของแนวทางสันติวิธีที่ใช้ในประเทศต่าง ๆ เพื่อพิจารณาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเงื่อนไขของไทย

๒. ส่งเสริมให้มีมาตรการทางการข่าวที่มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์ และสามารถติดตามความเคลื่อนไหว การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ (ข้อ ๘.๗ ของนโยบายระยะ ๕ ปี) โดยได้ใช้ประโยชน์จากรายงานข้อมูลที่ได้รับจากสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ของไทยในประเทศต่าง ๆ ในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานด้านความมั่นคงและข่าวกรองของไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น การประชุมของสภาความมั่นคงแห่งชาติ การประชุมศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ (ศกอช.) การประชุมศูนย์ประสานข่าวกรองแห่งชาติ (ศปข.) เป็นต้น

๓. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับนานาประเทศ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในการป้องกันและต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ (ข้อ ๘.๘ ของนโยบายระยะ ๕ ปี) โดยเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในกรอบทวิภาคี (ทั้งประเทศในและนอกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) กรอบภูมิภาค (เช่น อาเซียน เอเปค) และกรอบพหุภาคี (เช่น องค์กรต่าง ๆ ของสหประชาชาติ) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี การบังคับใช้กฎหมาย และการพัฒนาช่องทางการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นต้น

๔. ส่งเสริมการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศภายใต้กรอบสหประชาชาติในการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ (ข้อ ๘.๙ ของนโยบายระยะ ๕ ปี) โดยส่งเสริมการเข้าร่วมหารือและจัดทำแนวปฏิบัติตามอนุสัญญาระหว่างประเทศในกรอบต่าง ๆ เช่น อาเซียน เอเปค และสหประชาชาติ

๕. เสริมสร้างสถานะแวดล้อมที่สงบสันติในการอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค (ข้อ ๙ ของนโยบายระยะ ๕ ปี) อาทิ

- ส่งเสริมบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของการเจรจาปักปันเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

- เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสกัดกั้นปราบปราม และจัดการปัญหาการลักลอบเข้าเมือง แรงงานต่างด้าว ยาเสพติด การโจรกรรมข้ามแดน ฯลฯ

- ส่งเสริมให้ประเทศเพื่อนบ้านมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านสาธารณสุข การศึกษา และการประกอบอาชีพของประชาชนบริเวณชายแดน โดยอาศัยกลไกต่าง ๆ ทั้งทวิภาคีและอนุภูมิภาค (เช่น ACMECS) เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติส่วนหนึ่งที่เกิดจากความแตกต่างทางเศรษฐกิจและการพัฒนาของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านทุเลาเบาบางลงในระดับหนึ่ง

๒. รัฐบาลมีมาตรการให้ความร่วมมือกับสมาชิกสหประชาชาติในการปราบปรามการก่อการร้ายในประเทศไทย และในแถบภูมิภาคใกล้เคียงอย่างไร ขอทราบรายละเอียด

คำตอบ

รัฐบาลสนับสนุนการแก้ไขปัญหาการร้ายที่ครอบคลุม (comprehensive approach) โดยมุ่งจัดการกับ (๑) เงื่อนไขที่นำไปสู่การก่อการร้าย เช่น การแบ่งแยกและการกีดกันทางเชื้อชาติ ศาสนา ความไม่เท่าเทียมในโอกาส ความอยุติธรรม ความยากจน การขาดการศึกษา ฯลฯ (๒) แนวคิดที่บิดเบือนหลักคำสอนของศาสนาและแนวคิดนิยมความรุนแรง (๓) การพัฒนาและบังคับใช้กฎหมายทั้งภายในและตามอนุสัญญา/ข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง (๔) การเสริมสร้างขีดความสามารถในการป้องกัน จัดการ และแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายรูปแบบต่าง ๆ และ (๕) การส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในกรอบทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี ทั้งในด้านข่าวกรองเกี่ยวกับกลุ่มก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถของไทยในด้านต่าง ๆ

รัฐบาลสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี โดยพยายามหลีกเลี่ยงการทำให้ประเทศเป็นเป้าหมายของการก่อการร้าย จึงเน้นความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถในการป้องกันจัดการและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติกับการก่อการร้ายไปพร้อม ๆ กัน อาทิ ความร่วมมือด้านข่าวกรองและข้อมูลเกี่ยวกับคนเข้าเมืองและเอกสารเดินทาง (border security) การรักษาความปลอดภัยของชุมทางคมนาคมและการขนส่ง (transport security) การเฝ้าระวังและตรวจสอบการสนับสนุนทางการเงินแก่กลุ่มก่อการร้ายหรือความเชื่อมโยงหรือทางการเงินระหว่างกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติกับกลุ่มก่อการร้าย (terrorist financing) การเฝ้าระวังและจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย (cyber crime/cyber terrorism) เป็นต้น

ประเทศสมาชิกสหประชาชาติที่มีบทบาทสำคัญในการให้ความร่วมมือเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายกับไทย อาทิ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ ญี่ปุ่น ประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศที่เข้าร่วมใน ASEAN Regional Forum ฯลฯ โดยความร่วมมือเหล่านี้มีขึ้นทั้งในกรอบทวิภาคีและกรอบระหว่างประเทศ เช่น อาเซียน เอเปค สหประชาชาติ อาเซม BIMSTEC และ Bali Process เป็นต้น

ภายใต้กรอบสหประชาชาติ รัฐบาลไทยได้แสดงเจตนารมณ์ที่แน่วแน่และจริงจังในการปราบปรามการก่อการร้าย โดยได้ประกาศทำที่ชัดเจนในการระดมการก่อการร้าย และแสดงความพร้อมที่จะร่วมกับประเทศต่าง ๆ โดยเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามและดำเนินการเพื่อบูรณาการข้อมูลตติยมิติความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ ๑๓๗๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑) ในเรื่องการต่อต้านการก่อการร้าย ทั้งในระดับรัฐและระดับภูมิภาค รวมทั้งข้อมติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมติ UNSC ที่ ๑๕๔๐ (ค.ศ. ๒๐๐๔) และที่ ๑๖๖๓ (ค.ศ. ๑๙๙๙) ตลอดจนให้ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในกรอบทวิภาคี และในระดับภูมิภาค

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการให้ไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายและพิธีสารที่เกี่ยวข้องของสหประชาชาติทั้งหมด หลังจากได้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายภายในรองรับเรียบร้อยแล้ว โดยปัจจุบัน ไทยเป็นภาคีอนุสัญญาและพิธีสารเกี่ยวกับการก่อการร้าย ๕ ฉบับ^๑ จากจำนวนทั้งสิ้น ๑๓ ฉบับ^๒ และมีเจตนารมณ์ที่จะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา/พิธีสารที่เหลือทั้งหมด โดยส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกำลังเร่งรัดการดำเนินการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตน

ในการดำเนินการของไทยตามข้อมติสหประชาชาติ สภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในด้านการต่อต้านการก่อการร้าย และได้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ฯลฯ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ตามแนวทางข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงฯ ที่ ๑๓๗๓ (๒๐๐๑) อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งโดยรวมหน่วยงานไทยเห็นว่ามาตรการ

^๑ ๑. อนุสัญญาว่าด้วยความคิดและการกระทำอื่น ๆ บางประการซึ่งกระทำบนอากาศยาน (Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft)

๒. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft)

๓. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของพลเรือน (Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation)

๔. พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันรุนแรงอันมิชอบด้วยกฎหมาย (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airport Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation)

๕. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่ลัทธิการก่อการร้าย (Convention for the Suppression of Financing of Terrorism)

๖. อนุสัญญาว่าด้วยการผสมสารในวัตถุระเบิดพลาสติกเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจจับ (Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purposes of Detection)

๗. อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองระหว่างประเทศรวมทั้งตัวแทนทางทูต (Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents)

๘. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการวางระเบิดเพื่อการก่อการร้าย (Convention for the Suppression of Terrorist Bombings)

๙. อนุสัญญาต่อต้านการจับบุคคลเป็นตัวประกัน (Convention against the Taking of Hostages)

^๒ ๑๐. อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันทางกายภาพต่อวัสดุนิวเคลียร์ (Convention of the Physical Protection of Nuclear Material)

๑๑. อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ (Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation)

๑๒. พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อแท่นขุดเจาะซึ่งตั้งอยู่ในเขตไหล่ทวีป (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf)

๑๓. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ (International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism)

ตามข้อมติฯ ส่วนใหญ่ อาทิ การควบคุมการตรวจคนเข้าเมือง การละเว้นการสนับสนุนการก่อการร้าย การแลกเปลี่ยนข่าวสาร และความร่วมมือ ด้านอาญา เป็นเรื่องที่ไทยปฏิบัติอยู่แล้ว

ในกรอบสหประชาชาติ รัฐบาลไทยสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้ายระดับโลกของสหประชาชาติ (UN Global Counter-Terrorism Strategy) คือ (๑) การยับยั้งไม่ให้กลุ่มต่าง ๆ เปลี่ยนไปใช้วิธีการก่อการร้ายหรือสนับสนุนการก่อการร้ายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม (๒) การปฏิเสธไม่ให้ผู้ก่อการร้ายมีช่องทางในการดำเนินการก่อการร้าย (๓) การป้องปรามไม่ให้รัฐสนับสนุนกลุ่มก่อการร้าย (๔) การพัฒนาขีดความสามารถของรัฐในการป้องกันการก่อการร้าย (๕) การปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทของการก่อการร้ายและการต่อต้านการก่อการร้าย รวมทั้งมีส่วนร่วมและสนับสนุนให้มีการหารืออย่างกว้างขวางในกรอบสหประชาชาติในการจัดทำร่างอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายฉบับสมบูรณ์ (Draft Comprehensive Convention on International Terrorism) ทั้งนี้ ไทยสนับสนุนความพยายามที่จะขจัดความแตกต่างในประเด็นที่ยังมีข้อขัดแย้งเพื่อให้ประชาคมโลกสามารถร่วมกันต่อต้านการก่อการร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ